

Bài Học 13

* 21 Tháng 12 – 27 Tháng 12

Lời Khích Lệ Từ Đền Thánh Trên Trời

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Nay: Hê-bơ-rơ 10:19-25; Hê-bơ-rơ 4:16; Xuất Ê-díp-tô Ký 24:8; Gia-cơ 4:7, 8; Giăng 13:34; Hê-bơ-rơ 10:24, 25.

Câu Gốc: “Lại vì chúng ta có một thầy tế lễ lớn đã lập lên cai trị nhà Đức Chúa Trời, nên chúng ta hãy lấy lòng thật thà với đức tin đầy dẫy trọn vẹn, lòng được tưới sạch khỏi lương tâm xấu, thân thể rửa bằng nước trong mà đến gần Chúa” (Hê-bơ-rơ 10:21, 22).

Trong suốt cả sách Hê-bơ-rơ, những câu nói về đức tin cơ đốc được viết bên cạnh những câu nói về đời sống cơ đốc nhân. Nói cách khác, Kinh Thánh có những lời dạy để sống hữu ích. Đức tin “là gì” dẫn đến sống đức tin đó “thế nào.” Trong Hê-bơ-rơ, Phao-lô vẽ lên một bức tranh tuyệt vời của Đấng Christ như là Cửa lě và Thầy Té lě Thượng phẩm của chúng ta (Hê-bơ-rơ 7:1–10:18). Sau đó, ông khuyến khích tín đồ sống theo những nguyên tắc của các lẽ thật này. Sự khuyến khích này được thấy trong Hê-bơ-rơ 10:19-25.

Những câu này là một câu dài trong tiếng Hy Lạp. Chúng có hai sự kiện căn bản gồm có ba lời khuyên. Mỗi lời bắt đầu với chữ “chúng ta hãy,” và mỗi lời có ba chữ nổi tiếng là đức tin, sự trông cậy, và tình yêu thương. Và mỗi lời khuyên “chúng ta hãy” gồm một khía cạnh khác của đức tin Cơ Đốc.

Tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu Hê-bơ-rơ 10:19-25 và những lời khuyên khích hữu ích cho đời sống Cơ Đốc nhân.

Vào Đền Thánh Trên Trời

Xin đọc Hê-bơ-rơ 4:16; Hê-bơ-rơ 6:19, 20; Hê-bơ-rơ 10:19-21. Các tín đồ có thể vào đâu? Và điều này có ý nghĩa gì đối với chúng ta? Có niềm hy vọng nào được ban cho ở đây? Quan trọng hơn, niềm hy vọng này ảnh hưởng đồi sống và đức tin chúng ta bao nhiêu?

Tín đồ có thể có lối vào thiêng liêng trong đền thánh trên trời, đến ngay ngai của Đức Chúa Trời. Vì thế, chúng ta có thể tìm được sự gần gũi với Đức Chúa Trời. Đó là vì chúng ta có thể “vào” là nhờ huyết của Đấng Christ và nhờ Ngài là Thầy Tế lễ Thượng phẩm của chúng ta. Những câu (Hê-bơ-rơ 4:16; Hê-bơ-rơ 6:19, 20) hứa rằng linh hồn chúng ta có một cái neo trong Đức Chúa Giê-su Christ. Đó là vì Ngài đang ở trước sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Lời hứa cho chúng ta là Đấng Christ hoàn toàn liên kết với Đức Chúa Trời sau khi Ngài trở nên Thầy Tế lễ Thượng phẩm trên trời (Hê-bơ-rơ 6:20). Sau khi Ngài trở nên Thầy Tế lễ Thượng phẩm ở trên trời, Đấng Christ ngồi trên ngai ở thiên đàng. Điều này bày tỏ Ngài là Vua của vũ trụ (Khải huyền 3:21).

Tin mừng cho chúng ta là Đấng Christ đang ở với Đức Chúa Cha. Không có thầy tế lễ nào dưới đất, là người có tội, có thể giúp chúng ta. Chúng ta có Thầy tế lễ tốt hơn. Không gì có thể phân rẽ Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. Vì Đấng Christ hoàn hảo và vô tội, nên không cần có một bức màn để phân rẽ sự thánh của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Giê-su, Thầy Tế lễ Thượng phẩm của chúng ta (Hê-bơ-rơ 10:20).

“Sự cầu thay nghĩa là gì? Đó là một sợi dây vàng kết hợp con người giới hạn với ngai của Đức Chúa Trời vô hạn. Tôi nhân mà Đấng Christ đã chết để cứu có một lối vào ngai của Đức Chúa Trời qua sự cầu nguyện. Và lời cầu nguyện của họ được Đức Chúa Giê-su dâng lên với huyết của chính Ngài. Thầy Tế lễ Thượng phẩm của chúng ta đặt sự công bình của Ngài bên cạnh người tín đồ chân thật. Và lời cầu xin của Đấng Christ hiệp một với lời cầu nguyện của con người.” – Phỏng trích Ellen G. White, *That I May Know Him*, tr. 78.

Chúng ta có một lời hứa thật tuyệt vời là chúng ta có thể có sự liên hệ gần gũi với Đức Chúa Cha qua sự cầu nguyện. Đó là vì những gì Đức Chúa Giê-su đã làm và đang làm cho chúng ta!

Hãy suy nghĩ về Đức Chúa Giê-su đang làm việc cho bạn ở trên trời nghĩa là gì. Tại sao bạn rất cần công việc của Ngài ở trên trời?

Được Tươi Sạch Và Lòng Thật Thà

Hãy đọc Hê-bô-rơ 10:22. Câu này nói lên những điều kiện nào để đến với Đức Chúa Trời trong đền thánh trên trời?

Theo câu này, những người thờ phượng nên có bốn điều kiện khi họ đến gần Đức Chúa Trời.

1. Đến với “lòng thật thà.” Tâm lòng là trung tâm của đời sống, tư tưởng, cảm xúc, ý chí, và bản tính chúng ta. Đức Chúa Trời muốn chúng ta thành thật. Nhưng lòng chỉ có thể thành thật nếu được rửa sạch. Điều này không có nghĩa là chúng ta hoàn hảo. Nhưng có nghĩa là chúng ta cố gắng để bày tỏ bản tính của Đấng Christ.

2. Đến với sự “chắc chắn của đức tin.” Như chúng ta thấy trong bài học hôm qua, không có lý do gì để nghi ngờ là chúng ta sẽ đến được với Đức Chúa Trời qua sự cầu nguyện.

3. Đến “với tấm lòng được tươi sạch khỏi lương tâm xấu xa.” Tươi tấm lòng là ngôn ngữ của đền thánh nhắc nhở chúng ta về huyết rẩy trên dân sự nơi đền tạm trong đồng vắng (Xuất Ê-díp-tô Ký 24:8; Lê-vi Ký 8:23, 24). Nghi lễ này làm cho họ “sạch,” nhưng không thể làm lương tâm họ sạch (Hê-bô-rơ 9:9, 13). Nhưng sự làm sạch đền thánh thật trên trời là sự làm sạch lương tâm, nhờ huyết của Đấng Christ (Hê-bô-rơ 9:14). Sự xưng công bình của tội nhân đau buồn vì tội mình được biểu hiệu bằng sự làm sạch này. Chúng ta có thể có lương tâm trong sạch vì chúng ta đã được tha thứ.

4. Đến với “thân thể được rửa sạch với nước trong” (Hê-bô-rơ 10:22). Điều này có vẻ như là phép báp-têm. Nhưng chúng ta cũng có thể hiểu điều đó như “lấy nước rửa và dùng Đạo làm cho hội tinh sạch” (Ê-phê-sô 5:26). Chúng ta có thể làm vậy bằng sự đọc Kinh Thánh và dùng những nguyên tắc của Kinh Thánh trong đời sống mình.

Trong Gia-cơ 4:7, 8, Gia-cơ nói về thái độ “hai lòng” của người đọc. Họ dường như đã mất sự chú tâm đến Đức Chúa Trời. Họ sa ngã vào tội lỗi và đang bị nguy hiểm nặng. Nhưng Đức Chúa Giê-su dùng ngôn ngữ bày tỏ sự thanh khiết của đền thánh. Đây thật sự là tư tưởng của đền thánh là chúng ta chỉ có thể đến với Đức Chúa Trời nếu có những ý tưởng và hành động trong sạch.

Thật rõ ràng là chỉ có Đức Chúa Trời có thể rửa sạch lòng chúng ta. Câu hỏi là: Chúng ta có những sự lựa chọn đâu đó để Ngài làm công việc ân điển này trong đời sống chúng ta?

Đức Tin: Hãy Vững Lòng

Hãy đọc lại Hê-bơ-rơ 10:19-25. Một chủ đề được lặp lại. Đó là “sự vững lòng.” Tiếng Hy Lạp cho “vững lòng” (Hê-bơ-rơ 10:19) nghĩa là sự dạn dĩ, can đảm, và không sợ hãi trong mối tương giao mới với Đức Chúa Trời.

Nguyên thủy, chữ này có nghĩa là sự cởi mở trong lời nói. Điều này có thể có nghĩa là một người có thể tự do đến với Đức Chúa Trời qua lời cầu nguyện. Sự cởi mở trong mối tương giao với Đức Chúa Trời dẫn đến sự tin tưởng vui mừng. Lý do cho sự dạn dĩ của chúng ta vì chúng ta có một Thầy Tể lễ Thượng phẩm trên trời. Qua Ngài chúng ta có thể đến với Đức Chúa Trời. Sự đến này với Đức Chúa Trời thì không giới hạn và không bị cản trở gì cả ngoại trừ bởi chính chúng ta và những sự lựa chọn sai lầm của chúng ta. Nói cách khác, chúng ta có một lời mời để vào đền thánh trên trời bất cứ lúc nào.

Sự dạn dĩ này đến từ đâu? Không đến từ chúng ta, nhưng đến từ việc nhận thức rằng, chỉ nhờ huyết của Đức Chúa Giê-su mà chúng ta có thể đến cùng Đức Chúa Trời.

Hê-bơ-rơ 3:6, 14; Hê-bơ-rơ 4:16; Hê-bơ-rơ 6:11; và Hê-bơ-rơ 11:1 nói về sự vững lòng và có đức tin nơi Đức Chúa Trời cho sự cứu rỗi chúng ta. Những câu này miêu tả sự vững lòng nào?

Có đức tin nơi Đức Chúa Trời và tin vào sự cứu rỗi chúng ta không do sự bảo đảm nơi chúng ta nhưng ở nơi Đấng Christ. Các điều kiện này không lệ thuộc vào việc chúng ta là ai nhưng vào Đức Chúa Giê-su là ai. Điều cần lưu ý là Kinh Thánh khuyến khích các tín đồ có đức tin đầy dẫy (Hê-bơ-rơ 6:11; Hê-bơ-rơ 10:22). Thật rõ ràng, con đường mới đã được mở vĩnh viễn qua sự chết của Đức Chúa Giê-su. Điều này sẽ dẫn chúng ta đến đức tin đầy dẫy trọn vẹn.

Có hai cách để có sự tin cậy chắc chắn và giữ điều ấy trong đức tin. Một cách là qua đức tin (Ê-phê-sô 3:12). Và cách kia là qua việc trung thành phục vụ tha nhân (1 Ti-mô-thê 3:13). Cả hai đều cần thiết và quan trọng. Cũng trong sách Hê-bơ-rơ, sự hiểu biết chắc chắn về đức tin và sự khuyến khích mình làm Cơ Đốc nhân trung tín đi đôi với nhau. Đời sống Cơ Đốc nhân không bao giờ phân rẽ khỏi đức tin Cơ Đốc nhân.

Có những điều gì trong đời sống thách thức đức tin của bạn nơi Đức Chúa Trời hay sự tin tưởng trọn vẹn của bạn vào ý muốn tốt lành của Ngài cho bạn? Bạn có thể làm gì để giúp bảo vệ mình khỏi sự nguy hiểm thuộc linh này?

Sự Trông Cậy: Trung Tín Và Vững Vàng

Hãy đọc Hê-bơ-rơ 3:6; Hê-bơ-rơ 3:14; Hê-bơ-rơ 4:14; Hê-bơ-rơ 6:18; và Hê-bơ-rơ 10:23. Những câu này có điểm nào giống nhau? Các tín đồ nên nắm giữ điều gì?

Điều quan trọng là có sự bảo đảm chắc chắn về sự cứu rỗi. Cũng quan trọng cho chúng ta là Cơ Đốc nhân cần trung tín và nắm chắc lấy sự trông cậy đã ban cho tất cả chúng ta. Trong Hê-bơ-rơ, lời kêu gọi nắm chặt thì rất quan trọng và nghiêm túc. Một số tín đồ đã bị tuột khỏi đức tin và sự trông cậy. Vì vậy, Phao-lô phải khuyến khích họ đừng bỏ cuộc. Câu này nói rằng những điều đáng nắm giữ là: sự trông cậy, đức tin, sự bảo đảm, và sự xưng tội. Tất cả những chữ này có liên quan đến niềm tin của Cơ Đốc nhân. Đó là vì chúng ta có thể làm những điều này vì chúng ta không trông cậy nơi mình nhưng ở nơi Đức Chúa Giê-su và những gì Ngài đã làm cho chúng ta. Giây phút chúng ta quên lẽ thật quan trọng này, thì chúng ta sẽ chắc chắn mất niềm tin.

Những câu này thách thức chúng ta trung tín từ “đầu” (Hê-bơ-rơ 3:14) và “cho đến cuối cùng” (Hê-bơ-rơ 3:6, 14; Hê-bơ-rơ 6:11). Làm như thế mà “không lay chuyển” (Hê-bơ-rơ 10:23) nghĩa là có một đức tin mạnh mẽ, vững vàng như đá. Như thế, dù bất cứ việc gì xảy ra, sự trông cậy chúng ta cũng không lay chuyển. Sự trung tín của chúng ta đối với Đức Chúa Trời không thay đổi. Đó là vì chúng ta có thể tin rằng Đức Chúa Trời vẫn trung tín và sẽ làm điều Ngài đã hứa.

Không có sự nghi ngờ nào về Đức Chúa Trời là thành tín với Lời của Ngài (Kinh Thánh). Ngài làm trọn lời hứa mà Ngài hứa với Áp-ra-ham và Sa-ra (đọc Rô-ma 4:19-21). Đức Chúa Trời làm trọn lời hứa về sự Đấng Christ đến lần thứ nhất (Ga-la-ti 3:19). Và Ngài cũng sẽ giữ lời hứa là Ngài sẽ trở lại (Hê-bơ-rơ 12:26). Nhưng lời hứa vĩ đại nhất của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời, mà Ngài đã hứa trước khi có thời gian (Tít 1:2; 1 Giăng 2:25).

Sự thành tín của Đức Chúa Trời không thay đổi. “Nếu chúng ta không thành tín, song Ngài vẫn thành tín, vì Ngài không thể tự chối mình được” (2 Ti-mô-thê 2:13). Sự không trung thành hay không tin của chúng ta sẽ không thay đổi chương trình của Đức Chúa Trời cho chúng ta. Các lời hứa của Ngài vẫn vững vàng mặc dù chúng ta yếu đuối. Những lời hứa đó sẽ vẫn còn cho chúng ta vì thành tín là một phần của bản tính Đức Chúa Trời.

Thật dễ dàng để nản lòng vì tội lỗi của chúng ta. Làm thế nào chúng ta thắng được những tội đó? Nhưng đồng thời, làm thế nào chúng ta không bỏ cuộc khi thất bại? Tại sao chúng ta phải nắm chặt lấy những lời hứa này, đặc biệt là khi chúng ta thất bại? ?

Tình Yêu Thương: Khuyến Khích Lẫn Nhau

Sự khuyến khích trong Hê-bơ-rơ 10:23 tập trung vào thái độ của một người. Nhưng câu kế tiếp trong Hê-bơ-rơ 10:24 là nói về cộng đồng các tín đồ. Chúng ta không đi một mình trên con đường đi theo Đấng Christ. Chúng ta luôn luôn chăm sóc lẫn nhau.

Sự thách thức yêu thương lẫn nhau là một bốn phận lâu dài của Cơ Đốc nhân (Giăng 13:34, 35; Ga-la-ti 5:13). Nhưng yêu thương nhau không xảy ra cách tự nhiên. Việc nghĩ tới người khác đòi hỏi một kế hoạch chuyên cần và kỹ lưỡng. Chúng ta được kêu gọi để chú ý đến những tín đồ cùng đức tin và làm thế nào để khuyến khích họ yêu mến nhau và làm việc lành. Nhưng thật không may, chúng ta thường làm người khác nỗi giận hờn là khuyến khích họ thể hiện tình yêu Cơ Đốc.

Vậy, chúng ta hãy làm việc với nhau vì sự ích lợi nhất cho cộng đồng. Bằng cách này, những cố gắng để yêu thương sẽ ảnh hưởng những người khác để cũng yêu thương và làm việc lành.

Xin hãy đọc Hê-bơ-rơ 10:24, 25. “Tình yêu thương” và “việc lành” có liên quan gì tới hội thánh?

Hê-bơ-rơ nhấn mạnh rằng chúng ta có thể bày tỏ tình yêu thương lẫn nhau trong các buổi nhóm họp. Nếu có người nào không tới để thờ phượng, làm sao người đó có thể làm trọn luật pháp yêu thương của Đấng Christ? Một số người nghĩ rằng họ có những lý do “tốt” để không tới nhóm họp. Những sách Hê-bơ-rơ nói đến một vấn đề nhạy cảm là có thể vì thiếu tình yêu thương nên họ không tới nhóm. Nếu muốn, một người có thể luôn luôn tìm những lý do để không tới nhà thờ. Những lý do đó không chính đáng khi chúng ta nghĩ về những lý do thật để đi nhà thờ. Lý do thật là chúng ta có thể là một ơn phước cho những người khác nếu chúng ta đi nhà thờ.

Đây là điều quan trọng hơn nhiều khi chúng ta biết ngày Đấng Christ trở lại càng ngày càng gần hơn. Vào lúc đầu của Hê-bơ-rơ 10:19-25, Phao-lô cảnh cáo tín đồ đến gần Đức Chúa Trời trong đền thánh trên trời. Và vào lúc cuối, Phao-lô nhắc nhở họ rằng Ngày của Chúa đến gần họ hơn. Sự trở lại của Đấng Christ nên luôn luôn là một lý do quan trọng để chúng ta làm những Cơ Đốc nhân tốt.

Ai là người trong hội thánh mà bạn muốn khuyến khích bằng lời nói, hành động, hay sự hiện diện của bạn trong hội thánh? Nếu bạn coi việc này là nghiêm trọng, bạn có thể đem lại sự khác biệt trong đời sống những người khác, và chính bạn cũng sẽ được ơn phước nữa.

Thứ Sáu

* 27 Tháng 12

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Đức Chúa Giê-su, trong công việc Thầy Tế lễ Thượng phẩm trên trời, Ngài được vinh dự và vinh hiển hơn thầy tế lễ cả dưới đất. . . . Đấng Cứu Thế đứng giữa Đấng Chí Cao và dân sự Ngài. Qua chương trình này, con đường được mở ra cho kẻ có tội đến với Đức Chúa Trời qua công việc của Thầy Tế lễ Thượng phẩm. Chỉ một mình Đấng Christ có thể mở con đường này, bằng cách dâng của lễ ngang hàng với sự đòi hỏi của luật pháp Đức Chúa Trời. Ngài hoàn hảo và vô tội. Những kết quả kinh khủng của tội lỗi sẽ không bao giờ được biết đến nếu Đức Chúa Trời không giải quyết nan đề tội lỗi này bằng cách trả một giá không thể lường được.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Spirit of Prophecy*, quyển 2, tr. 11.

“Đức tin vào công việc của thầy tế lễ thượng phẩm của Đấng Christ trên trời sẽ giữ chúng ta trung kiên và mạnh mẽ để chống lại những cám dỗ quấy rầy chúng ta trong hội thánh.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The SDA Bible Commentary*, quyển 7A, tr. 484.

Đề Tài Thảo Luận:

- ① Hãy đọc lướt qua sách Hê-bô-rơ. Chúng ta được kêu gọi thế nào để hành động trực tiếp từ đức tin mình?
- ② Hãy suy nghĩ sâu xa về tư tưởng chúng ta có thể đến với Đức Chúa Trời qua sự cầu nguyện. Điều này có nghĩa là gì? Điều này ảnh hưởng đời sống chúng ta thế nào, đặc biệt trong những lúc bị cám dỗ hay nản chí về tình trạng thiêng liêng mình?
- ③ Có sự khác biệt nào giữa “bảo đảm đầy dãy” trong đức tin và một thái độ tự phụ?
- ④ Hãy suy nghĩ về câu của E. G. White trong bài học ngày thứ Sáu: “Những kết quả kinh khủng của tội lỗi sẽ không bao giờ được biết đến nếu Đức Chúa Trời không giải quyết nan đề tội lỗi này bằng cách trả một giá không thể lường được.” Điều đó nói cho chúng ta biết tội lỗi xấu xa đến thế nào mà đến độ phải có một giá “không lường được,” nghĩa là sự sống của Đức Chúa Giê-su? Chúng ta hiểu tư tưởng “giá không lường được” thế nào? Sự kiện Chúa Giê-su là Đấng Tạo Hóa giúp chúng ta thế nào để hiểu lẽ thật tuyệt vời này? Biết các điều này, làm sao đời sống chúng ta không thay đổi? Làm sao chúng ta không muốn dạy cho những người khác?
- ⑤ Làm thế nào chúng ta phát triển tình bạn thiêng liêng để khuyến khích lẫn nhau yêu thương hơn và làm việc lành? Có những ích lợi thiêng liêng nào bạn nhận được do sự “nhóm họp”? Bạn mất mát điều gì nếu không thể thờ phượng với những Cơ Đốc nhân khác trong hội thánh?